

Bijbels perspectief

Woord van de week

Filippenzen 3:14

...vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus.

Is dat niet iets waar de meesten van ons moeite mee hebben: vergeten wat achter je ligt? Blijkt vergeten dan niet wat vaak een haast mens onmogelijke zaak? Immers, wat kunnen situaties, problemen, omstandigheden en dergelijke je naar je idee, bijna genadeloos, in hun grip hebben en houden. Laat dan maar eens los, om over 'vergeten' als optie maar te zwijgen.

Wie het leven van Paulus kent, die weet dat zijn bestaan naast hoogtepunten meer dan genoeg dieptepunten kende om hem ' bezig te houden'. En toch komt het gekozen tekstwoord voor deze week uit zijn pen! Natuurlijk zal hij geweten hebben dat Jezus ooit gezegd heeft: 'Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods' Luc. 9:62 - hij kende Lucas, die dit woord optekende, persoonlijk! Maar zou dat alleen de grond geweest zijn van zijn hartgrondig gemeente uitspraak 'vergetende hetgeen achter mij ligt' in zijn tekstvers? We mogen zeggen dat daarin zeker een aansporing zit naast wellicht het door Lucas eveneens opgeschreven woord van Jezus dat zegt 'laat los en je zult losgelaten worden' (Luc. 6:32). Maar zou de kans niet groter zijn dat zijn stelligheid met betrekking tot 'het vergeten wat achter hem lag' te maken had met wat hij verder schrijft: mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt? Wanneer we kijken naar zijn hierbij spreken over een 'er naar jagen' dan is dat alleszins reëel. Paulus had zicht op een zaak die loslaten en vergeten logisch én zonder meer mogelijk deden zijn!

Misschien dat iemand die deze overdenking leest, worstelt met het maar niet kunnen vergeten en loslaten van iets wat zijn leven beheerst. Onherroepelijk is dan de vraag: is die zaak het beheersen van je leven waard? Als Jezus een woord spreekt als aangehaald: 'laat los en je zult losgelaten worden', dan suggereert Hij (net als trouwens met het andere aangehaalde woord van Hem) dat loslaten niet alleen mogelijk is, maar ook nog eens - en allereerst - berust op een keuze. Vergeten en loslaten zijn dus wel degelijk mogelijk! En dat helemaal als je als christen weet hebt van waar Paulus dusdanig zicht op had dat het hem aanzette tot een 'er naar jagen'. Hij zag het doel van het leven: de prijs van de roeping van God in Christus Jezus.

Heb ik daar zicht op? Dat wil zeggen, beseft ik wat dat inhoudt? Meer, bepaalt dát mijn leven? Vertaalt dát zich in mijn leven, te beginnen met loslaten en vergeten van wie of wat ook? Is Jezus Christus mijn *alles*? In Filippenzen 3:12 geeft Paulus de *hoofdreden* van vergeten aan: omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben. Als het goed is, zijn u en ik dat ook, wat inhoudt dat we mogen weten dat we bestemd zijn voor de troon, een toekomst met Hem - echt leven en dat in overvloed. Wie dat beseft, kiest ervoor de woorden van Paulus na te volgen! Van *vergeten* van het verleden naar *uitstrekken* naar dé toekomst!

Gebed

Als ik beseft wat U Here Jezus Christus voor mij gedaan hebt om 'mij te grijpen' en dat, voor een toekomst met U, dan kan en wil ik niet anders dan vergeten wat achter mij ligt en me uitstrekken naar wat voor mij ligt. Ik vraag U om mij in en door de kracht van de Heilige Geest op de weg omhoog, de weg naar Uw Rijk, vast te houden en te leiden opdat ik uit Uw hand de prijs straks mag ontvangen, de Christus van God. Dank, lof en aanbidding voor die onmetelijke genade. Amen.